

REDACTIONEEL COMMENTAAR

DE „REPARATIE“-INRICHTINGEN

Bij K.B. van 20 december 1958 werd het tandtechnisch laboratoriumwezen gebracht onder de werking van de Vestigingswet Bedrijven. Er deed zich bij de schriftelijke voorbereiding de omstandigheid voor dat de adviescommissie meende onderscheid te moeten maken tussen de laboratoriumhouders en de z.g. „zelfstandige tandtechnici“, die hun diensten aan het publiek aanbieden. De commissie meende dat de laboratoriumhoudende tandtechnici, wier bedrijfsuitoefening door de controle van de tandartsen voldoende gewaarborgd werd, geen toezicht behoeften, al achtte zij – ten einde de „zelfstandige tandtechnici“ onder de vestigingsregeling te brengen – dit om praktische redenen wenselijk.

Van meer algemeen belang in de voorbereiding was de omstandigheid dat de minister van sociale zaken en volksgezondheid zich daarbij rekenschap gaf van het feit dat in de door deze tandtechnici geëxploiteerde „reparatie-inrichtingen“ vaak onbevoegde uitoefening plaats heeft. Daarbij overwoog de minister tevens dat de bestaande praktijk aanleiding gaf tot de veronderstelling dat in het uitsluitend verrichten van reparatiewerkzaamheden geen volledig bestaan is te vinden. Dit zou, aldus de minister, op zichzelf een reden kunnen zijn om van een vestigingsregeling voor deze groep personen af te zien. Zulks zou echter slechts tot gevolg hebben dat een ieder zonder vergunning en dus ook zonder enige vakbekwaamheid reparatiewerkzaamheden als hoger bedoeld zou kunnen verrichten. Daarom gaf de bewindsman er de voorkeur aan de „zelfstandige tandtechnici“ wèl onder het ontworpen besluit te doen vallen. Volgens de minister sprak het echter vanzelf dat de aan deze personen verleende vestigingsvergunningen niet konden gelden als vrijbrief om zich buiten het terrein te begeven van hun bedrijf.

Naar aanleiding hiervan gaven wij in het nummer van maart '59 onder het hoofd: gesanctioneerde onbevoegde uitoefening, te kennen dat met dit besluit de „reparatie-inrichtingen“, ondanks de bewering van het tegendeel in de memorie, zoal geen vrijbrief dan toch de zegen werd meegegeven op het gebied der onbevoegde uitoefening. Om de eenvoudige reden alleen reeds dat de eerste zonder de laatste vrijwel onbestaanbaar zijn. In de memorie van toelichting werd de overtuiging uitgesproken dat in het reparatiebedrijf geen volledig bestaan kan worden gevonden. Er viel derhalve, zelfs voor de minister, geen ogenblik aan te twijfelen dat uitbreiding van dat bestaan gezocht werd op het terrein van de clandestiene toepassing der tandprothese. Waaraan wij de conclusie verbonden dat de onbevoegde uitoefening allerlei aspecten vertoont, waarvan er althans één (wellicht noodgedwongen) min of meer officiële, zij het bedekte sanctie had verkregen.

Thans, bijna twee en een half jaar na de inwerkingtreding van het betreffende K.B. wordt openlijk het bewijs geleverd dat daarvan alleen gebruik wordt ge-

maakt als dekmantel voor de werkzaamheid, die vroeger publiekelijk werd ver-richt in de z.g. tandheelkundige inrichtingen. Blijkens de berichtgeving in de dagbladen, werden in een der grote steden twee artsen, broers, aangehouden wegens overtreding van de wet op de tandheelkundige inrichtingen. Nadat bij hen een tandeloos gemaakte patiënt, onvast ter been, het perceel verliet, werd daar nog een andere, juist onder narcose gebracht, aangetroffen. Als tragikomi-sche noot werd eraan toegevoegd dat de patiënt, na te zijn bijgekomen, zeer verbaasd was nog in het bezit te zijn van zijn gebit. Tevens werden twee tand-technici op heterdaad betrappt op daarbij aansluitende prothetische handelingen.

Wat na dit optreden slechts verwondert is het feit, dat het zo lang heeft moeten duren aler kon worden vastgesteld dat de tandheelkundige inrichtingen nog welig floreren, alle bemoeilijking ten spijt. Er blijkt, ondanks de speciale wet-geving, niet veel te zijn verbeterd, de malpraxis kreeg alleen een onschuldige naam, die de „belanghebbenden” door het genoemde K.B. als het ware in de schoot is geworpen.

Daarvan heeft, naar nu duidelijk is gebleken, ook de man weten te profiteren, wiens drieste optreden in vroegere jaren met name aanleiding is geweest tot de wettelijke betuigeling, die pas na eindeloos aandringen tot stand is gekomen.

En de moraal? Plus ça change...

B.

DR. NORD ONDERSCHIEDEN MET DE LEEUW

Bij het persklaar maken van dit nummer blijkt uit de lijst der koninklijke onder-scheidingen ter gelegenheid van de verjaring van onze koningin, dat deze de naam bevat van collega NORD die benoemd is tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw.

Het is voor de eerste maal in de historie dat aan een tandarts deze hoge onder-scheiding ten deel is gevallen, een onderscheiding in een orde die aan vertegen-woordigers van de andere vrije beroepen ook uiterst zelden is toegekend. Hierbij worde eraan herinnerd dat de begiftigde reeds eerder het officierskruis van de orde van Oranje Nassau werd uitgereikt.

Wat de regering aanleiding is geweest tot dit officiële eerbetoon behoeft te dezer plaatse niet meer te worden gegist; wij mogen er het bewijs in zien dat NORD's bijzondere verdiensten, waarvan in het maartnummer een schets is ge-geven, ook bij de regering erkenning hebben gevonden.

Deze voor een tandarts unieke onderscheiding mag worden gezien als het equivalent van de officiële waardering van de veeljarige verrichtingen van de daarmee begiftigde in het belang niet alleen van de tandheelkunde maar tevens van ons land naar buiten.

Van ons aller gelukwensen moge coll. NORD zich verzekerd weten.

B.